

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Agenția Națională de Administrare Fiscală

Direcția Generală a Finanțelor
Publice a Județului Iași

Str. Anastasie Panu nr.26, Iasi
Tel : +0232 213332
Fax :+0232 219899
e-mail : admin.isisjudx01.is@mfinante.ro

DECIZIA NR.259/27.09.2010

privind soluționarea contestației formulate de
d-na X

înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași
sub nr. AIF/.../13.08.2010

Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin Biroul Soluționare Contestații, a fost sesizată de Activitatea de Inspecție Fiscală – Biroul de Inspecție Fiscală Persoane Fizice din cadrul aceleași instituții prin adresa nr.... din 20.08.2010, înregistrată la instituția noastră sub nr. dg/... din 23.08.2010, cu privire la contestația formulată de **d-na X** cu domiciliul în Iași, Șos. Păcurari nr.127, cod numeric personal

Contestația este formulată împotriva Deciziei de impunere nr. ... din 29.06.2010 privind taxa pe valoarea adăugată și alte obligații fiscale stabilite de inspecția fiscală la persoane fizice, care realizează venituri impozabile din activități economice nedeclarate organelor fiscale, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. ... din 29.06.2010 și a Procesului verbal ... din 28.05.2010.

Suma contestată este în valoare totală de **S lei** și reprezintă:
-s lei - taxa pe valoarea adăugată;
-s lei - majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Contestația este semnată de **d-na X**.

Contestația a fost depusă în termenul legal de 30 de zile prevăzut de art.207 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ținând cont de data comunicării actului administrativ fiscal atacat, 16.07.2010, cu adresa nr.... din 29.06.2010 prin semnarea acesteia de către **d-na X** și, data depunerii contestației, 13.08.2010, aceasta fiind înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr. AIF/

Contestația este însoțită de Referatul nr.AIF/... din 23.08.2010 privind propunerea de soluționare a contestației, semnat de conducătorul organului care a încheiat actul atacat, respectiv Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin care propune respingerea în totalitate a contestației formulate de **d-na X**, ca fiind fără temeii legal și menținerea Deciziei de impunere nr. aif/... din 29.06.2010.

Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin Biroul Soluționare Contestații, constatând că sunt îndeplinite dispozițiile art.205, art.206, art. 207 alin.(1) și art. 209 alin.(1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. D-na X, contestă taxa pe valoarea adăugată în sumă de 210.163 lei și majorările de întârziere stabilite în sarcina sa prin Decizia de impunere nr. ... din 29.06.2010 privind taxa pe valoarea adăugată și alte obligații fiscale stabilite de inspecția fiscală la persoane fizice, care realizează venituri impozabile din activități economice nedeclarate organelor fiscale, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. ... din 29.06.2010, motivând în susținerea contestației faptul că a fost lezat în drepturile sale prin interpretarea eronată a actelor normative fiscale.

Contestatoarea susține faptul că operațiunile derulate împreună cu soția sa *“... nu au fost activități economice care să genereze venituri permanente și nu pot fi încadrate ca activități economice în sensul art.127 alin.(2) din Codul fiscal. Operațiunile au fost sporadice, chiar ocazionale, și nu au vizat o activitate zi cu zi, lună de lună, an de an, pentru a fi considerate activități cu caracter de continuitate”*

Contestatoarea mai susține că este total eronată interpretarea dată de către organele de inspecție fiscală prevederilor art.127 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în sensul că dacă *“... o persoană este capabilă să desfășoare activități economice o încadrează pe aceasta ca persoană impozabilă.”*

De asemenea, contestă și modul de calcul al obligației privind taxa pe valoarea adăugată, susținând faptul că organul fiscal trebuia să extragă taxa pe valoarea adăugată din sumele încasate aplicând procedeul sutei micșorate, deoarece sumele încasate au fost finale.

Ca urmare, contestatoarea consideră că Decizia de impunere nr. ... din 29.06.2010 privind taxa pe valoarea adăugată și alte obligații fiscale stabilite de inspecția fiscală la persoane fizice, care realizează venituri impozabile din activități economice nedeclarate organelor fiscale, Raportul de inspecție fiscală nr. ... din 29.06.2010 și Procesul verbal nr.... din 28.05.2010 sunt lovite de nulitate absolută ca urmare a interpretărilor și a încadrărilor eronate a operațiunilor derulate ca activități economice cu caracter de continuitate, motiv pentru care solicită anularea acestora.

II. Organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Iași - Activitatea de Inspecție Fiscală, au consemnat în Raportul de inspecție fiscală nr. ... din 29.06.2010 următoarele:

Urmarea verificărilor efectuate au constatat că persoanele fizice **X** și **Y**, acționând în calitate de persoană impozabilă conform prevederilor art.125¹ alin.(1) pct.18 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, au desfășurat în perioada 01.01.2007 – 31.12.2009, activitate economică conform prevederilor art.127 alin.(2) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare și ale art.3 alin.(1) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.44/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Operațiunile derulate în perioada verificată au fost atât operațiuni taxabile (pentru care avea obligația de a se înregistra în scopuri de TVA) cât și operațiuni scutite fără drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată, constând în tranzacții imobiliare, în vederea obținerii de venituri cu caracter de continuitate, cu construcții noi, constatând faptul că prin tranzacția efectuată în data de 20.03.2007, în valoare de 80.000 euro a fost depășit plafonul de scutire, în conformitate cu prevederile art.152 alin.(6) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu cele ale pct.62 alin.(2) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.44/2004.

Organele de inspecție fiscală au analizat separat cele două persoane fizice împărțind valoarea tranzacțiilor la 2 (doi) în scopul stabilirii situației fiscale de drept a fiecăreia dintre ele.

Ca urmare, au procedat la înscrierea din oficiu ca plătitor de TVA a persoanei fizice **X**, începând cu data de 01.05.2007 și, prin Decizia

de impunere nr. ... din 29.06.2010 privind taxa pe valoarea adăugată și alte obligații fiscale stabilite de inspecția fiscală la persoane fizice care realizează venituri impozabile din activități economice nedeclarate organelor fiscale, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. ... din 29.06.2010, au stabilit în sarcina acesteia obligația de plată privind taxa pe valoarea adăugată în sumă de s lei și majorări de întârziere aferente în sumă de s lei.

III. Având în vedere constatările organelor de inspecție fiscală, motivațiile contestatoarei, documentele existente la dosarul cauzei, precum și prevederile actelor normative în vigoare se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării este dacă, legal, persoana fizică X, datorează taxa pe valoarea adăugată în sumă de s lei și majorările de întârziere aferente în sumă de s lei pentru tranzacțiile imobiliare derulate în perioada 01.05.2007- 31.12.2009, în condițiile în care a desfășurat activități economice cu caracter de continuitate și nu a solicitat înregistrarea ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată la depășirea plafonul de scutire de taxa pe valoarea adăugată.

În fapt, așa cum rezultă din Decizia de impunere nr. ... din 29.06.2010 privind taxa pe valoarea adăugată și alte obligații fiscale stabilite de inspecția fiscală la persoane fizice, care realizează venituri impozabile din activități economice nedeclarate organelor fiscale, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.... din 29.06.2010, organele de inspecție fiscală au constatat că persoanele fizice X și Y, au efectuat tranzacții imobiliare în vederea obținerii de venituri cu caracter de continuitate, constând din vânzarea, în perioada 01.01.2007 – 31.12.2009, de construcții noi, terenuri construibile și neconstruibile, realizând venituri în valoare totală de s lei în anul 2007, de s lei în anul 2008 și de s lei în anul 2009.

Urmarea tranzacției efectuată în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. ... din 20.03.2007, în valoare totală de 80.000 euro, reprezentând imobil compus din casă plus teren construibil, a fost depășit plafonul de scutire de 35.000 euro, persoana fizică având obligația de a solicita înregistrarea în scopuri de taxă pe valoarea adăugată până la data de 10.04.2007.

Organele de inspecție fiscală au analizat separat cele două persoane fizice împărțind valoarea tranzacțiilor la 2 (doi) în scopul stabilirii situației fiscale de drept a fiecăreia dintre ele.

Ca urmare, au procedat la înscrierea din oficiu ca plătitor de TVA a persoanei fizice X, începând cu data de 01.05.2007 și, prin Decizia de impunere nr. ... din 29.06.2010 privind taxa pe valoarea adăugată și alte obligații fiscale stabilite de inspecția fiscală la persoane fizice care realizează venituri impozabile din activități economice nedeclarate organelor fiscale, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. ... din 29.06.2010, au stabilit în sarcina acesteia obligația de plată a sumei de s lei reprezentând 50% din taxa pe valoarea adăugată datorată pentru tranzacțiile efectuate în baza contractelor de vânzare-cumpărare, în număr de 6 în anul 2007, 11 în anul 2008 și 4 în anul 2009.

În drept, în speță sunt aplicabile prevederile art. 125¹ alin.(1), art.126, alin.(1) lit.a), b), c) și d), ale art.127 alin. (1) și (2) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, unde se precizează:

„ART. 125¹

(1) În sensul prezentului titlu, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

[...]

14. întreprindere mică reprezintă o persoană impozabilă care aplică regimul special de scutire prevăzut la art. 152 sau, după caz, un regim de scutire echivalent, în conformitate cu prevederile legale ale statului membru în care persoana este stabilită, conform art. 24 și 24 (a) ale Directivei a 6-a;

[...]

18. persoană impozabilă are înțelesul art. 127 alin. (1) și reprezintă persoana fizică, grupul de persoane, instituția publică, persoana juridică, precum și orice entitate capabilă să desfășoare o activitate economică;[...].

ART. 126

Din punct de vedere al taxei sunt operațiuni impozabile în România cele care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) operațiunile care, în sensul art. 128-130, constituie sau sunt asimilate cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, în sfera taxei, efectuate cu plată;

b) locul de livrare a bunurilor sau de prestare a serviciilor este considerat a fi în România, în conformitate cu prevederile art. 132 și 133;

c) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor este realizată de o persoană impozabilă, astfel cum este definită la art. 127 alin. (1), acționând ca atare;

d) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor să rezulte din una dintre activitățile economice prevăzute la art. 127 alin. (2);”

„ART. 127

(1) Este considerată persoană impozabilă orice persoană care desfășoară, de o manieră independentă și indiferent de loc, activități economice de natura celor prevăzute la alin. (2), oricare ar fi scopul sau rezultatul acestei activități.

(2) În sensul prezentului titlu, activitățile economice cuprind activitățile producătorilor, comercianților sau prestatorilor de servicii, inclusiv activitățile extractive, agricole și activitățile profesiilor libere sau asimilate acestora. De asemenea, constituie activitate economică exploatarea bunurilor corporale sau necorporale în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate.

coroborate cu cele ale art.128 alin.(1) din același act normativ, conform cărora,

„Prin livrare de bunuri se înțelege orice transfer al dreptului de proprietate asupra bunurilor de la proprietar către o altă persoană, direct sau prin persoane care acționează în numele acestuia.”

La pct. 3. alin. (1) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.44/2004, cu modificările și completările ulterioare, ale art.127, precizează:

„În sensul art. 127 alin. (2) din Codul fiscal, obținerea de venituri de către persoanele fizice din vânzarea locuințelor proprietate personală sau a altor bunuri care sunt folosite de către acestea pentru scopuri personale, nu va fi considerată activitate economică, cu excepția situațiilor în care se constată că activitatea respectivă este desfășurată în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate în sensul art. 127 alin. (2) din Codul fiscal. [...]”

Având în vedere prevederile legale mai sus menționate se reține faptul că, sunt considerate operațiuni impozabile livrările de bunuri efectuate cu plată care constau în transferul dreptului de a dispune de bunuri ca și proprietar, sunt realizate de o persoană impozabilă și rezultă din una dintre activitățile economice prevăzute de Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

De asemenea, este considerată persoană impozabilă orice persoană care desfășoară activități economice de o manieră independentă, indiferent de locul, scopul sau rezultatul acestei activități și, constituie activitate economică, exploatarea bunurilor corporale în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate.

Totodată, pentru perioada verificată, în speță sunt aplicabile și dispozițiile art.141 alin.(2) lit. f) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora scutirea de taxă se aplică și pentru

*„livrarea de către orice persoană a unei construcții, a unei părți a acesteia și a terenului pe care este construită, precum și a oricărui alt teren. Prin excepție, **scutirea nu se aplică pentru livrarea unei construcții noi, a unei părți a acesteia sau a unui teren construibil.** În sensul prezentului articol, se definesc următoarele:*

1. teren construibil reprezintă orice teren amenajat sau neamenajat, pe care se pot executa construcții, conform legislației în vigoare;

2. construcție înseamnă orice structură fixată în sau pe pământ;

3. livrarea unei construcții noi sau a unei părți din aceasta înseamnă livrarea efectuată cel târziu până la data de 31 decembrie a anului următor anului primei ocupări ori utilizări a construcției sau a unei părți a acesteia, după caz, în urma transformării;

4. o construcție nouă cuprinde și orice construcție transformată astfel încât structura, natura ori destinația sa au fost modificate sau, în absența acestor modificări, dacă costul transformărilor, exclusiv taxa, se ridică la minimum 50% din valoarea de piață construcției, exclusiv valoarea terenului, ulterior transformării; [...].”

precum și ale pct. 37. alin.(1) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.44/2004, cu modificările și completările ulterioare, ale art.141, potrivit cărora,

„În sensul art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, terenul pe care este construit un bun imobil, inclusiv terenul aferent unui bun imobil, urmează regimul bunului imobil dacă sunt proprietăți indivizibile.”

modificate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.618 din 4 decembrie 2008 pentru modificarea și completarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, respectiv:

„În aplicarea art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, atunci când construcția și terenul pe care este edificată formează un singur corp funciar, identificat printr-un singur număr cadastral:

a) terenul pe care s-a edificat construcția urmează regimul construcției, dacă valoarea acestuia este mai mică decât valoarea construcției așa cum rezultă din raportul de expertiză;

b) construcția va urma regimul terenului pe care este edificată, dacă valoarea acesteia este mai mică decât valoarea terenului așa cum rezultă din raportul de expertiză;

c) dacă terenul și construcția au valori egale, așa cum rezultă din raportul de expertiză, regimul corpului funciar va fi stabilit în funcție de bunul imobil cu suprafața cea mai mare. Se va avea în vedere suprafața construită desfășurată a construcției.”

Potrivit prevederilor legale redate mai sus, legiuitorul stabilește că este scutită de taxa pe valoarea adăugată livrarea de către orice persoană a unei construcții, a unei părți a acesteia și a terenului pe care a fost construită, precum și a oricărui alt teren construibil.

Totodată legiuitorul stipulează că scutirea nu se aplică pentru livrarea unei construcții noi, a unei părți a acesteia sau a unui teren construibil, excepție care se aplică persoanelor impozabile care desfășoară de o manieră independentă și indiferent de loc activități de exploatare a bunurilor corporale oricare ar fi scopul sau rezultatul acestei activități.

Astfel, se reține faptul că persoana fizică **X** a devenit *persoană impozabilă* pentru activitățile economice desfășurate constând în vânzarea de imobile, în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate, respectiv operațiuni impozabile din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată.

Având în vedere faptul că prin tranzacția imobiliară efectuată în baza contractului de vânzare-cumpărare nr.134 din 20.03.2007, persoanele fizice **Y** și **X** au realizat venituri în valoare de **80.000 euro**, în speță sunt aplicabile și prevederile art.152 alin.(1), alin.(2) și alin.(6) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, conform cărora,

*„(1) Persoana impozabilă stabilită în România, a cărei cifră de afaceri anuală, declarată sau realizată, este inferioară plafonului de **35.000 euro**, al cărui echivalent în lei se stabilește la cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României la data aderării și se rotunjește la următoarea mie poate solicita scutirea de taxă, numită în continuare regim special de scutire, pentru operațiunile prevăzute la art. 126 alin. (1), cu excepția livrărilor intracomunitare de mijloace de transport noi, scutite conform art. 143 alin. (2) lit. b).*

(2) Cifra de afaceri care servește drept referință pentru aplicarea alin. (1) este constituită din valoarea totală a livrărilor de bunuri și a prestațiilor de servicii care ar fi taxabile dacă nu ar fi desfășurate de o mică întreprindere, efectuate de persoana impozabilă în cursul unui an calendaristic, incluzând și operațiunile scutite cu drept de deducere și pe cele scutite fără drept de deducere, prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. a), b),

e) și f), dacă acestea nu sunt accesorii activității principale, cu excepția următoarelor:

a) livrările de active fixe corporale sau necorporale, astfel cum sunt definite la art. 125 ¹ alin. (1) pct. 3, efectuate de persoana impozabilă;

b) livrările intracomunitare de mijloace de transport noi, scutite conform art. 143 alin. (2) lit. b).”

„(6) Persoana impozabilă care aplică regimul special de scutire și a cărei cifră de afaceri, prevăzută la alin. (2), este mai mare sau egală cu plafonul de scutire în decursul unui an calendaristic, trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA, conform art. 153, în termen de 10 zile de la data atingerii sau depășirii plafonului. Data atingerii sau depășirii plafonului se consideră a fi prima zi a lunii calendaristice următoare celei în care plafonul a fost atins sau depășit. Regimul special de scutire se aplică până la data înregistrării în scopuri de TVA, conform art. 153. Dacă persoana impozabilă respectivă nu solicită sau solicită înregistrarea cu întârziere, organele fiscale competente au dreptul să stabilească obligații privind taxa de plată și accesorii aferente, de la data la care ar fi trebuit să fie înregistrat în scopuri de taxă, conform art. 153.”,

precum și cele ale art.153 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora,

„Persoana impozabilă care este stabilită în România, conform art. 125¹ alin. (2) lit. b), și realizează sau intenționează să realizeze o activitate economică ce implică operațiuni taxabile și/sau scutite de taxa pe valoarea adăugată cu drept de deducere trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA la organul fiscal competent, după cum urmează:

[...]

b) dacă în cursul unui an calendaristic atinge sau depășește plafonul de scutire prevăzut la art. 152 alin. (1), în termen de 10 zile de la sfârșitul lunii în care a atins sau depășit acest plafon;[...].”,

coroborate cu cele ale pct.62. din Normele metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.44/2004, cu modificările și completările ulterioare, ale art.152, care precizează:

„(2) În cazul în care persoana impozabilă a atins sau a depășit plafonul de scutire și nu a solicitat înregistrarea conform prevederilor art. 152 alin. (6) din Codul fiscal, organele fiscale competente vor proceda după cum urmează:

a) în cazul în care nerespectarea prevederilor legale este identificată de organele de inspecție fiscală înainte de înregistrarea persoanei impozabile în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, acestea vor solicita plata taxei pe care persoana impozabilă ar fi trebuit să

o colecteze dacă ar fi fost înregistrată normal în scopuri de taxă conform art. 153 din Codul fiscal, pe perioada cuprinsă între data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat în termenul prevăzut de lege înregistrarea și data identificării nerespectării prevederilor legale. Totodată, organele fiscale competente vor înregistra din oficiu aceste persoane în scopuri de taxă. Prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală se va stabili data de la care persoanele respective vor fi înregistrate în scopuri de taxă;

[...]

(3) După determinarea taxei de plată conform alin. (2), organele fiscale competente vor stabili obligațiile fiscale accesorii aferente conform prevederilor legale în vigoare.

Astfel, potrivit prevederilor legale redată mai sus, persoanele impozabile care depășesc în cursul unui an plafonul de scutire de 35.000 euro au obligația legală să solicite înregistrarea ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată în regim normal în termen de 10 zile de la data depășirii plafonului. Cifra de afaceri care servește drept referință pentru calculul acestui plafon de scutire este constituită din valoarea totală a livrărilor de bunuri și prestări de servicii taxabile, incluzând și operațiunile scutite.

În cazul în care nu solicită înregistrarea ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată sau solicită înregistrarea cu întârziere, organele fiscale competente au dreptul să stabilească obligații privind taxa pe valoarea adăugată de plată și accesoriile aferente, de la data la care ar fi trebuit să fie înregistrat în scopuri de taxă.

Mai mult, se reține că în cazul în care nerespectarea prevederilor legale este identificată de organele fiscale competente înainte de înregistrarea persoanei impozabile în scopuri de taxă pe valoarea adăugată conform art.153 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, acestea vor solicita plata taxei pe care persoana impozabilă ar fi datorat-o dacă ar fi fost înregistrată în mod normal în scopuri de taxă, pe perioada cuprinsă între data de la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă și data identificării nerespectării prevederilor legale.

De asemenea, la pct. 66. alin. (2) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.44/2004, cu modificările și completările ulterioare, ale art.153, se precizează:

„În aplicarea art. 153 alin. (1) din Codul fiscal, activitatea economică se consideră ca fiind începută din momentul în care o persoană intenționează să efectueze o astfel de activitate. Intenția persoanei trebuie apreciată în baza elementelor obiective, de exemplu, faptul că aceasta începe să angajeze costuri și/sau să facă investiții pregătitoare necesare inițierii unei activități economice.”

Astfel, se reține că tranzacțiile efectuate de persoana fizică **X**, nu au fost operațiuni ocazionale, ci aceasta a desfășurat o activitate economică constând în tranzacții imobiliare reprezentând vânzări de terenuri construibile și neconstruibile, construcția și vânzarea de imobile noi, așa cum rezultă din Anexele nr.8-10 la Raportul de inspecție fiscală nr..... din 29.06.2010, ceea ce denotă caracterul de continuitate al activității economice.

Urmarea celor prezentate mai sus rezultă faptul că persoana fizică **X**, reprezintă persoană impozabilă și că a desfășurat o activitate economică ce implică operațiuni cuprinse în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată.

De asemenea, se reține că, în calitate de persoană impozabilă, urmarea depășirii plafonului de scutire de taxă pe valoarea adăugată în luna martie 2007, avea obligația de a solicita înregistrarea ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată și, începând cu data de 01.05.2007 să colecteze și să achite taxa pe valoarea adăugată aferentă tranzacțiilor respective.

În ceea ce privește afirmația contestatoarei potrivit căreia baza de calcul a taxei pe valoarea adăugată este greșită deoarece taxa nu s-a extras din prețul de vânzare, ci s-a aplicat la preț, aceasta nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației deoarece, baza de impozitare pentru livrări de bunuri este constituită din tot ceea ce constituie contrapartidă obținută sau care urmează a fi obținută de furnizor ori prestator din partea cumpărătorului, așa cum se prevede la art.137 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, respectiv:

„1) Baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată este constituită din:

a) pentru livrări de bunuri și prestări de servicii, altele decât cele prevăzute la lit. b) și c), din tot ceea ce constituie contrapartida obținută sau care urmează a fi obținută de furnizor ori prestator din partea cumpărătorului, beneficiarului sau a unui terț, inclusiv subvențiile direct legate de prețul acestor operațiuni; [...]”

În concluzie, având în vedere faptul că până la data efectuării inspecției fiscale persoana fizică **X**, nu a solicitat organelor fiscale teritoriale competente înregistrarea ca plătitor de taxa pe valoarea adăugată, chiar dacă în luna martie 2007 a depășit plafonul de scutire privind taxa pe valoarea adăugată, de 35.000 euro, nu a evidențiat și nu a virat la bugetul de stat taxa pe valoarea adăugată aferentă tranzacțiilor imobiliare, se reține că, legal, organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina acesteia obligația de plată reprezentând 50% din taxa pe valoarea adăugată aferentă tranzacțiilor efectuate în perioada 01.05.2007 - 31.12.2009, respectiv suma de s lei.

Referitor la majorările de întârziere în sumă de s lei aferente diferenței de taxă pe valoarea adăugată în sumă de s lei, se reține faptul că stabilirea de majorări de întârziere reprezintă măsură accesorie în raport cu debitul și, potrivit prevederilor art.120 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

„Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.”

Deoarece, așa cum s-a reținut în prezenta decizie, s-a respins contestația pentru taxa pe valoarea adăugată de plată în sumă de s lei, rămânând ca obligație de plată în sarcina contestatoarei debitul respectiv, potrivit principiului de drept **”accesoriul urmează principalul”**, urmează a se respinge contestația și pentru majorările de întârziere în sumă de s lei aferente debitului în sumă de s lei.

Pentru considerentele învederate și în temeiul art. 210 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în baza Ordinului ministrului finanțelor publice nr...., Directorul executiv al Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași,

DECIDE:

Art.1 Respingerea contestației formulate de **d-na X**, ca neîntemeiată, pentru suma totală de **S lei**, reprezentând:

- s lei - taxa pe valoarea adăugată;
- s lei - majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Art.2 Serviciul secretariat administrativ va comunica prezenta decizie contestatorului și Activității de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași, spre a fi dusă la îndeplinire.

În conformitate cu prevederile art.210 alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, decizia emisă ca urmare a soluționării contestației este definitivă în sistemul cailor administrative de atac.

Împotriva prezentei decizii se poate formula acțiune în contencios administrativ, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Iași.

DIRECTOR EXECUTIV,

**ȘEF BIROU
SOLUȚIONARE CONTESTAȚII,**
Eleonida Dorina Popa

ȘEF SERVICIU JURIDIC,